

Udvalget foreslaaer, at § 5 og § 22 udgaae, idet man ikke kan finde det rigtigst ligefrem i Loven at give Vedkommende Tilfagn om efter Anbefaling at kunne faae Understøttelse efter en kortere Tjenestetid end 20 Aar. Hvor Omstændighederne tale derfor, kan en saadan Understøttelse selvfølgelig altid gives, men den bør formeentlig ikke tilsiges forud i en saadan Almindelighed, som det skeer i de nævnte Paragrapher.

Eigesom i Almindelighed en pensioneret Embedsmand taber sin Ret til Pension, naar han gjør sig skyldig i en i den offentlige Mening vanværende Handling, saaledes formænes dette ogsaa at burde blive Tilfældet med de Pensionister, der komme ind under denne Lovs Bestemmelser, og der stilles derfor et hertil sigtende Endringsforslag til Udkastets § 6 Nr. 5.

§ 9 indeholder Bestemmelse om, at Den, der ikke hører til de i § 2 nævnte Personer, eller er til Tjeneste i en af de nævnte Stillinger, skal have lige Krav paa Pension efter § 12 b, naar han bliver Invalid ved Udførelsen af en Forretning i militært Diemed, hvortil han var beordret. Denne Bestemmelse kan let føre videre end tilfigtet, naar der ikke lægges den fornødne Bægt paa Ordet „beordret“, og da Erfaringen har viist, at Forstaaelsen heraf i et givet Tilfælde har maattet afgjøres af Domstolene, og at denne Afgjørelse gik i modsat Retning af den, Udvalget maatte ansee det rigtigst at følge i Fremtiden, stiller man Forslag til at indsætte en forklarende Sætning, der kan forebygge fremtidige Tvivl.

Under Udførelsen af den militære Tjeneste forekomme undertiden Begrebsbefadigelser, der ikke strax gjøre den Paagældende udygtig til samme. Et Skud, et Hug, et Slag, overordentlige Anstrengelser, Kulde o. s. v. kunne synes ikke at ville have videre varige Følger, men kunne dog lægge Spiren til Svagheder og Sygdomme, der først træde kjendeligt frem efter længere Tids, undertiden flere Aars Forløb. Hvor det skeer, kan det, naar de sørgelige Følger endelig vise sig, ofte være umuligt for den Vedkommende at oplyse og paavise, at de Tilfælde, der have foranlediget dem i sin Tid have fundet Sted, samt

at godtgjøre, at den indtraadte Sygdom eller Svaghed virkelig er fremkaldt af hine Aarsager. For at sikke dem, der i Fremtiden maatte kunne komme i slige Tilfælde, at Bøvserne for deres Berettigelse til Svaltdforsørgelse altid kunne være tilstede, foreslaaer Udvalget Indsættelsen af en ny Paragraph, som anviser en Maade, hvorpaa dette kan skee.

Skjøndt den Begrundelse, der i Motiverne er givet for de Sætser, som indeholdes i § 12 b, i det Hele maa billiges, troer Udvalget dog at maatte foreslaae et Par mindre væsentlige Redskættelser i nogle af disse Sætser, som formeentlig kunne foretages uden at røkke ved den Grundbetragtning, hvorfra de ere udgaaede.

Eigesom Udvalget i sin Betænkning over Forslag til Pensionslov har udtalt, at det ikke finder tilstrækkelig Grund til at tillægge Enker efter pensionerede eller pensionsberetigede Embedsmænd Ret til Pension, men ifkun til Understøttelse, forsaavidt de dertil ere trængende, saaledes maa man ogsaa tilraade, at den samme Betragtning gjøres gjældende overfor de Enker, om hvem der er Tale i nærværende Lovforslag, og til den Ende stilles de fornødne Endringsforslag.

I Udkastets „almindelige Bestemmelser“ udtales det i § 32, at §§ 32—43 i Lov af 9de April 1851 fremdeles skulle være gjældende uden nogen Forandring. Man finder dog Anledning til at foreslaae et Tillæg til § 38, sigtende til at sikke Svaltdfondens Bestyrelse fuldstændige Dplysninger og upartiske Erklæringer angaaende de Invalider, der melde sig til Forsørgelse. Der kan let forekomme Tilfælde, hvor den enkelte locale Embedsmand eller communale Bestillingsmand kan være stærkt paavirket af Hensyn, som kunne have nogen Indflydelse paa de Forklaringer og Dplysninger, som han opfordres til at afgive, uagtet de ikke burde have nogen saadan Indflydelse. Naar der paa flere passende Steder rundtom i Landet dannedes Comiteer eller Udvalg af oplyste og paalidelige Mænd, der vare at formaae til frivilligt at paatage sig under fælles Ansvar at fremstafte de fornødne Dplysninger og give de nødvendige Forklaringer, som Bestyrelsen maatte forlange, da vilde saadanne Comiteer, paa Grund af deres større Aaf-